

Dit is Google's cachegeheugen van <https://theotuurt.wordpress.com/2018/05/15/verklaring-van-marrakesh/>. Dit is een momentopname van hoe de pagina eruitzag op 9 dec 2018 06:41:53 GMT. De huidige pagina kan in de tussentijd veranderd zijn. Meer informatie.

Volledige versie   Tekstversie   Bron weergeven

Tip: als je je zoekterm snel wilt vinden op deze pagina, druk je op **Ctrl+F** of **⌘-F** (Mac) en gebruik je de zoekbalk.

Verklaring van Marrakesh

[MEI 15, 2018](#)[MEI 22, 2018](#) / [THEO TUURT](#)

De laatste dagen was er ophef over de verklaring van Marrakesh. Zo zou het om 'een geheim verdrag' gaan 'dat de poort naar Europa wagenwijd open zet'. Niets is minder waar. 🙄

Ik overdrijf niet als ik zeg dat Afrika van uitermate groot geostrategisch belang is voor Europa, ook en vooral op vlak van migratie. Het continent is 6 maal zo groot als de EU en telt meer dan dubbel zoveel inwoners. Het continent kreunt onder een bevolkingsexplosie, die zorgt voor verdere verarming van Afrika en een toenemende migratiedruk op onze buitengrenzen.

Samenwerking met de Afrikaanse landen is cruciaal om die migratiedruk onder controle te kunnen brengen. Daarom zet de EU al sinds 2006 sterk in op internationaal migratie-overleg met de Afrikaanse landen. Dat jaar werd de 'Euro-Afrikaanse Dialoog voor Migratie en Ontwikkeling' (het 'Rabat-proces') gelanceerd, waartoe regelmatig Euro-Afrikaanse toppen worden georganiseerd. De recentste daarvan vond plaats in Marrakesh op 2-3 mei 2018, in aanwezigheid van de Minister van Buitenlandse Zaken, Binnenlandse Zaken en mezelf. België was het afgelopen jaar namelijk voorzitter van het Rabat-proces.

Zoals gebruikelijk op internationale conferenties, werd ook de top in Marrakesh afgesloten met de plechtige ondertekening van een 'Gemeenschappelijke Verklaring' door bijna 60 landen. Op de

‘Verklaring van Marrakesh’ kwam nogal wat kritiek, zowel in Nederland als bij ons. Volgens sommigen zou de Verklaring onevenwichtig zijn, naïef en zelfs immigratie-bevorderend.

Die kritiek is kort door de bocht.

Zoals steeds staat zo’n document bol van wollig diplomatiek taalgebruik. Dat is onvermijdelijk, want de Afrikaanse landen moeten immers over de streep getrokken worden om mee te ondertekenen. Maar tegelijk wordt er in de Verklaring diep ingegaan op de uitdagingen rond terugkeer en op de strijd tegen mensensmokkel. Dit zijn ook de punten die ik sterk beklemtoonde tijdens de Belgische tussenkomst.

Daarenboven betreft zo’n verklaring een louter politiek document. Er werden geen engagementen aangegaan voor de toekenning van meer visa, noch werden er nieuwe migratiekanalen geopend. Anders had ik daar evident mijn steun nooit aan verbonden.

Zal dit alles iets uithalen?

De Verklaring van Marrakesh op zichzelf niet zoveel. Maar het Rabat-proces is wel een noodzakelijk forum om op zeer hoog niveau de migratieproblematiek bespreekbaar te maken. Daarenboven is zo’n top een unieke gelegenheid om het pad te effenen voor bilaterale akkoorden met individuele Afrikaanse landen. Tijdens de top zat ik samen met de regeringsleden van Tunesië, Niger, Gambia, Ivoorkust, Ghana, Burkina Fasso en Marokko zelf. Stuk voor stuk vruchtbare gespreken met als hoofdonderwerp een betere samenwerking op vlak van terugkeer.

Want wie denkt, of rondbazuint, dat Europa gewoon op zijn eentje het probleem van illegale migratie en illegaal verblijf kan oplossen, die dwaalt. Enkel via een intensieve nabuurpolitiek kunnen we resultaten behalen.

Het Rabat-proces is daartoe een belangrijke aanzet, maar de buitenlandpolitiek van Europa inzake migratie mag mijns inziens gespierder. Afrikaanse landen die mensensmokkel laten betijen, of die onwillig blijven in het terugnemen van hun eigen burgers die illegaal in Europa verblijven, die moeten voelen dat de vriendschap en de solidariteit van Europa geen vanzelfsprekend gegeven zijn.

Dat vereist dat Europa de handelsbetrekkingen, de ontwikkelingssamenwerking en het visumbeleid méé in de migratieweegschaal legt. Want enkel zo zullen onwillige Afrikaanse landen te bewegen zijn tot volledige en loyale medewerking inzake migratie. Ik bepleit dit al jaren op Europese Raden. Meer nog, ik was zelfs de eerste die dit durfde voorstellen. Nu is het integraal onderdeel van de Europese visie op terugkeer.

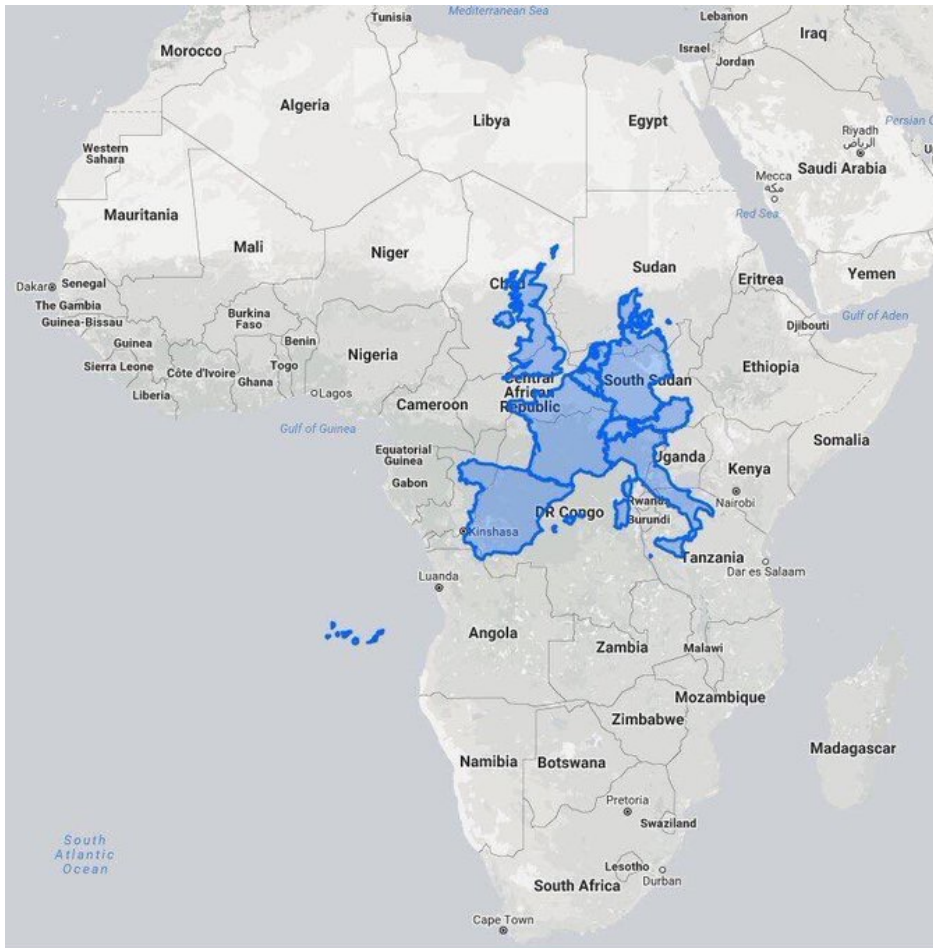
En dit is een absolute noodzaak, wil Europa meester blijven over zijn toekomst. Want de demografische ontwikkelingen in Afrika zijn nu eenmaal wat ze zijn.

Tijd voor echte realpolitiek!

Deel gerust. Bedankt.

PS: 'Geheim' is de verklaring al zeker niet want de tekst vindt u gewoon online, hier:

https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/20180503_declaration-and-action-plan-marrakesh_en.pdf (https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/20180503_declaration-and-action-plan-marrakesh_en.pdf).

Uncategorized

